“Fer-se preguntes noves és el que fa avançar les humanitats”

El Dr. Manuel Parada López de Corselas (ICAC) està fent el seminari “Arqueología e Historia del Arte, disciplinas hermanas: un recorrido histórico y nuevas perspectivas” a l’ICAC. Un seminari dut a terme en el marc del Màster en Arqueologia Clàssica però obert al públic. Consta de quatre sessions independents, de les quals només s’ha fet la primera.

Arqueologia i història de l’art tenen una relació fecunda?
El que aborda l’arqueòleg té a veure amb les belles arts, arquitectura inclosa. De fet l’arqueologia es pot dir que neix de la història de l’art. Des del segle XV l’antiquari va a l’objecte artístic, però serà l’arqueologia la que proporcionarà eines per valorar el context d’aquest objecte.

Quin objectiu té el seminari?
Dotar els alumnes que s’estan especialitzant en arqueologia d’una visió i uns criteris des de la història de l’art que els ajudin a fer-se altres preguntes. Com en tota disciplina humanística, hem d’aspirar a eixamplar la mirada i estar oberts al debat interdisciplinari. Sols així podem ser professionals efectius, originals, únics, i no mà d’obra barata.

Com planteges el curs?
No amb classes magistrals sinó oberta a la participació i a la crítica. La idea és fomentar el debat, qüestionar els grans tòpics de la historiografia. En humanitats el que ens fa avançar és el pensament lliure i l’esperit crític. Per això l’avaluació és laxa: el que s’espera dels alumnes és que en surtin motivats per fer-se altres preguntes.

L’important per tu és fer preguntes noves?

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

Sí. En la resposta hi treballarà tota la comunitat científica. Puc posar un exemple meu? El viatge de Jan van Eyck a la península Ibèrica va tenir influència en la seva obra: n'agafa l'arquitectura hispano-musulmana, que llavors estava a l'avantguarda, com es reflecteix al quadre *La Mare de Déu del canceller Rolin*.

Com ho vas veure?
Estudiant l'arquitectura del poder em vaig adonar que certa tipologia arquitectònica que pinta només la va poder conèixer aquí. Ho vaig veure perquè no estava contaminat per la historiografia tradicional de l'anomenat "Renaixement", que té Itàlia i Flandes, i no Espanya, com a referència de primer ordre.

Desfer-se dels tòpics sempre dóna fruits!
Jo començo per preguntar: som a l'Institut Català d'Arqueologia Clàssica i en el Màster en Arqueologia Clàssica, però què vol dir "clàssic", què vol dir "classicisme"? Què hi ha fora d'aquest concepte? Ens podem dedicar a estudiar l'art precolombí o els guerrers de Xian? Per què no? El que permet fer aquests salts és la voluntat i la gestió d'aquesta voluntat, no tant els mitjans econòmics.

Quin optimisme!
El curs també vol ser una invitació a vigilar amb les etiquetes. Posaré l'exemple d'Antoni Agustí, arquebisbe de Tarragona el segle XVI i jurista, però alhora, qui ho havia de dir?, un gran filòleg i un gran antiquari, autor d'un dels primers tractats de numismàtica d'Europa, molt important, *Diálogos de medallas, inscripciones y otras antigüedades*.

Sepulcre d'Antoni Agustí, arquebisbe de Tarragona, a més d'humanista, erudit i estudiós de l'antiguitat. Estava emparentat amb Lluís Pons d'Icart.

Un bon exemple d'humanista.

Exemple de la idea que voldria transmetre: no us tanqueu, obriu-vos a altres camps, sigueu el màxim de multidisciplinaris, que sereu més bons professionals, més bones persones i ciutadans, i més feliços!

Text i entrevista: Carme Badia i Puig

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)